

Habitat. Prolog

Piotr Rubik

Każdy szuka swojego miejsca
Na wzgórzu, pod lasem, nad rzeką...
Każdy szuka swojego miejsca
Tuż obok lub bardzo daleko...

Każdy szuka swojego miejsca
W dolinie, na zboczu, wśród pól i łąk.
Każdy szuka swojego miejsca
Tuż obok lub bardzo daleko stąd.

Ile zdarzeń,
Tyle dat.
Habitat! Habitat!
Ile marzeń,
Tyle chat.
Habitat! Habitat!
Rośnie zboże,
Kwitnie sad!
Habitat! Habitat!
Miłość może
Stwarzać świat!
Habitat! Habitat!
Blask i cień
Od tylu lat
-Każdy dzień
To ludzki ślad...
Habitat!

Każdy szuka swojego miejsca,
Gdzie dzieci i drzewa by rosły.
Każdy szuka swojego miejsca
Wśród bliskich, a czasem wśród obcych.

Każdy szuka swojego miejsca
Wpatrując się w hełmy wyniosłych wież...
Każdy szuka swojego miejsca
Wśród bliskich, a czasem wśród obcych też.

Ile zdarzeń,
Tyle dat.
Habitat! Habitat!
Ile marzeń,
Tyle chat.
Habitat! Habitat!
Rośnie zboże,
Kwitnie sad!
Habitat! Habitat!
Miłość może
Stwarzać świat!
Habitat! Habitat!
Blask i cień
Od tylu lat
-Każdy dzień
To ludzki ślad...
Habitat!